

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 10C/45/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6714204944
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Minková
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2014:6714204944.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred samosudkyňou JUDr. Silviou Minkovou v právnej veci navrhovateľa P. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX B.-M. XXX, štátny občan SR proti odporkyni G. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XXXX/X, XXX XX B., štátna občianka SR o návrhu na zrušenie vyživovacej povinnosti k plnoletému dieťaťu, takto

rozhodol:

Súd z r u š u j e vyživovaciu povinnosť navrhovateľa P. L., nar. XX.XX.XXXX voči odporkyni G. L., nar. XX.XX.XXXX, určenú uznesením Okresného súdu Zvolen, č.k.16P/14/2012-84 zo dňa 26.11.2012, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 16.01.2013, počnúc dňom 1.7.2014.

V prevyšujúcej časti súd návrh z a m i e t a .

Súd navrhovateľovi p r á v o na náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 8.4.2014 bol na tunajšom súde prijatý návrh na začatie konania, ktorým navrhovateľ požiadal o zrušenie vyživovacej povinnosti dňom 1.3.2014 na plnoletú dcéru G. L., nar. XX.XX.XXXX, keďže táto podľa jeho vedomostí už nenavštevuje Vysokú školu-Bankovní inštitut Banská Bystrica a teda jej nie je povinný prispievať na jej výživu. Dcéra mu nedoručila žiaden doklad o ukončení vysokej školy a teda nevie, či ukončila štúdium, ale bolo mu povedané od jej spolužiaka, ktorý ju sťahoval zo F., že ide pracovať do Nemecka ako operátorka. Toto podanie bolo datované dňom 7.4.2014.

Súd uznesením zo dňa 29.04.2014, sp.zn. 10C 45/2014-5 vyzval navrhovateľa, aby v lehote 10 dní od doručenia tohto uznesenia opravil a doplnil svoje písomné podanie zo dňa 7.4.2014 označené ako „ žiadosť o zrušenie vyživovacej povinnosti“ tak, že opätovne zašle súdu riadny návrh zo všetkými náležitosti v zmysle § 42 ods.3 a § 79 ods.1 a 2 O.s.p. doplnený o tam presne konkretizované náležitosti.

Dňa 16.5.2014 bol na tunajší súd doručený návrh navrhovateľa zo dňa 15.5.2014, v ktorom navyše uviedol, že vyživovacia povinnosť k odporkyni bola naposledy stanovená rozsudkom Okresného súdu Zvolen, sp.zn. 16P/14/2012-84, čím došlo k zmene rozsudku OS Zvolen č.k. 6C 129/2010-68 zo dňa 3.10.2011 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu Banská Bystrica, č.k. 15Co 312/2011-88 zo dňa 26.11.2012. Doteraz bol odporkyni zaviazaný platiť výživné vo výške 140 € mesačne. K návrhu priložil písomné dôkazy, ktoré mal k dispozícii. Vyslovil názor, že odporkyňa je schopná sama sa živiť a jeho vyživovacia povinnosť k nej zanikla. Vyhlásil tiež, že v prípade úspechu v konaní si náhradu trov konania neuplatňuje.

Súd nariadil vo veci pojednávanie na deň 14.7.2014 s tým, že tak navrhovateľ ako i odporkyňa mali doručenie predvolania na pojednávanie vykázané riadne a včas, pričom sa navrhovateľ na pojednávanie aj dostavil. Nedostavila sa odporkyňa, ktorá v podaní zo dňa 5.7.2014, doručené tunajšiemu súdu dňa 9.7.2014, požiadala o odročenie pojednávania na koniec septembra za účelom, že vtedy bude vedieť, či je prijatá na inžiniersky stupeň štúdia. Zároveň v tomto vyjadrení uviedla, že sa pojednávania nemôže zúčastniť z osobných dôvodov, ktoré nešpecifikovala. Súd postupoval v súlade s ustanovením § 101 ods.2 O.s.p., žiadosť odporkyne o odročenie pojednávania s poukazom na jej nedôvodnosť neakceptoval, vec na tomto pojednávaní prejednal a rozhodol.

Odporkyňa sa k podanému návrhu vyjadrila podaním zo dňa 5.7.2014, doručeným tunajšiemu súdu dňa 9.7.2014, v ktorom uviedla, že žiaľ neukončila štúdium na Bankovom institute v Banskej Bystrici podľa plánovaného harmonogramu, kde mala zoštatnicovať v mesiaci jún a jej štátne skúšky sa tým presunuli na mesiac september, keď už definitívne ukončí štúdium I.stupňového vysokoškolského vzdelania. Po dlhšom uvažovaní sa ale rozhodla pokračovať na Bankovom institute v Prahe, kde plánuje študovať študijný odbor financie a plánuje ho ukončiť inžinierskym titulom. Štúdium na tejto škole ju veľmi baví a umožňuje jej študovať bez rozdielových skúšok. Vie síce, že jej rodičov jej plány nepotešia lebo by ju najradšej videli niekde „pod mostom“, ale práve to je dôvod prečo sa rozhodla pokračovať v štúdiu ďalej. Plánuje študovať dennú formu štúdia, keďže externá sa po novom študuje 3 roky a externé štúdium by jej do života nič neprinieslo, možno akurát to, že by školu neukončila. Myslí si, že podaný návrh je bezpredmetný, pokiaľ nebude mať v rukách doklad o ukončení štúdia a vyjadrila presvedčenie, že na pokračovanie Vysokej školy v Prahe ju určite po absolvovaní štátnej skúšky prijmu. Vyjadrila názor, že jej náklady sa zvýšia, keďže Praha je veľkomesto, avšak má zato, že je ešte skoro písať o výdavkoch, ktoré ju budú čakať a ako sa jej to celé v septembri podarí, a z tohto dôvodu požiadala aj o odročenie pojednávania na koniec septembra, keď už bude presne vedieť, či je na inžiniersky stupeň prijatá. Aj keď jej nebude umožnené naďalej študovať a ona sa nebude mať kde uplatniť, bude si nárokovať na výživné pre nezaopatrené dieťa. Uviedla, že verí, že otec ju v štúdiu podporí aj keď si nedávno musela vymáhať výživné prostredníctvom polície, keďže si prostredníctvom internetu zistil, že údajne neurobila skúšku zo „slovenčiny“ a tým neukončila svoje štúdium. Podotkla, že otec bol na výsluchu na polícii pod vplyvom alkoholu a aj na niektorých súdnych pojednávaniach s ňou. Zároveň uviedla, že zasiela doklad o prerušení štúdia, ktoré je len dočasné a od septembra si na výživné bude znovu nárokovať.

Súd na pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľa, vykonal listinné dôkazy, ktoré predložili účastníci konania a to : poštový peňažný poukaz na sumu 140 € z čl.9, potvrzení o štúdiu zo dňa 9.9.2013 z čl.10, vyjadrenie Bankovního institutu zo dňa 23.6.2014 z čl. 18, potvrdenie o prerušení štúdia zo dňa 2.7.2014 z čl.21, oboznámil sa tiež s obsahom pripojeného spisu 16P 14/2012, pričom zistil tento skutkový stav.

Z poštového peňažného poukazu zo dňa 26.2.2014 súd zistil, že je na ňom uvedený navrhovateľ ako odosielateľ, odporkyňa ako adresát a čiastka 140 €.

Z dokladu potvrzení o štúdiu zo dňa 9.9.2013 súd zistil, že Bankovní institut vysoká škola a.s. týmto potvrdil, že G. L., nar. XX.XX.XXXX v Y. je v akademickom roku 2013-2014 študentkou 3.ročníka prezenčnej formy bakalárskeho štúdia s tým, že na tomto potvrzení v spodnej časti sa nachádza rukou písaný list datovaný májom 2014, v ktorom je uvedené, že sú to 3 mesiace, čo jej nebolo doručené výživné, posledný šek bol doručený 31.1.2014 a týmto ho vyzýva o doplatenie 420 € s upozornením, že mu snáď nemusí písať čo sa s ním stane, keď si neplní 3 mesiace vyživovaciu povinnosť a ak išlo o nejaký omyl vo februári, marci a apríli jej výživné poslal, tak aby jej to do 5.mája 2014 zdokladoval, inak to bude riešiť trestným oznámením a následne exekútorom. Každý vie, že školský rok trvá do 30.6.2014, potom už platiť nie je povinný s tým, že čaká na odpoveď, rýchlo podpísaná G..

Z vyjadrenia Bankovního institutu vysoká škola a.s., na ktorom je uvedená L. M., študijní oddelení zo dňa 23.6.2014 súd zistil, že na základe žiadosti nášho súdu aby oznámili v akom konkrétnom časovom období bola odporkyňa študentkou ich školy uviedli, že odporkyňa bola riadnou študentkou ich vysokej školy do 30.6.2014. Vzhľadom k tomu, že je v súčasnej dobe v 3.ročníku bakalárskeho štúdia a svoje štúdium má už riadne ukončené (zložené všetky skúšky a zápočty) bude jej od 1.7.2014 štúdium prerušené na 2 roky, pričom v priebehu tejto doby musí študentka zakončiť svoje štúdium štátnou záverečnou skúškou.Po dobu prerušenia štúdia osoba prestáva byť študentom.

Z potvrdenia o prerušení štúdia vydaného Bankovním institutem vysoká škola a.s. zo dňa 2.7.2014 súd zistil, že odporkyňa má na Bankovom inštitute vysokej školy SK prerušené prezenčné štúdium, štúdiijného programu Bankovníctví od 1.7.2014 s tým, že toto štúdium prebiehalo od 19.9.2011 do 30.6.2014. Podľa ustanovenia § 54 ods.2 zákona č. 111/1998 Sb. o vysokých školách nie je osoba v dobe prerušenia štúdia študentom. Ako meno osoby vystavujúcej toto potvrdenie je uvedená C.. U. D..

Z pripojeného spisu 16P/14/2012 súd zistil, že v tomto konaní bolo rozhodnuté tunajším súdom uznesením zo dňa 26.11.2012, sp.zn. 16P/14/2012-84, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 16.1.2013, keď týmto uznesením súd schválil súdny zmiar, v ktorom sa P. L. zaviazal prispievať na výživu G. L., nar.XX.XX.XXXX zvýšeným výživným vo výške 140 € mesačne vždy do 25.dňa, v tom ktorom mesiaci vopred k rukám navrhovateľky a to od 1.9.2012. Zároveň súd rozhodol o povinnosti zaplatiť zameškané výživné za obdobie od 1.9.2012 do 25.11.2012 vo výške 120 € formou 10 € mesačných splátok pod hrozbou straty výhody splátok. Týmto došlo k zmene rozsudku Okresného súdu Zvolen č.k. 6C 129/2010-68 zo dňa 3.10.2011 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu Banská Bystrica, č.k. 15Co 312/2011-88, ktorý sa stal právoplatným dňa 2.3.2012, a to v časti platenia zvýšeného výživného ako aj zameškaného výživného. O trovách konania súd rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemal právo na náhradu trov konania.

Z výsluchu navrhovateľa na pojednávaní súd zistil, že sa od kamaráta dozvedel, ktorý sťahoval odporkyňu z Banskej Bystrice, že od februára tohto roku v podstate nechodí do školy s tým, že bola v Nemecku a potom v Taliansku kde si privyrábala. Z tohto dôvodu uviedol, že nevie prečo by jej mal ešte platiť aj on. Na otázku súdu, odkedy výživné žiada zrušiť uviedol, že od 1.3.2014. Tiež na otázku súdu, dokedy mal výživné zaplatené uviedol, že ho má zaplatené do 30.6.2014 s tým, že teraz naposledy platil naraz sumu 560 €, pretože na neho poslala policajtov. Uviedol, že nemá ako preukázať, že odporkyňa si privyrábala v zahraničí, pretože sa to dozvedel cez internet-facebook, ona si však túto stránku už zrušila a teraz sa už k tomu nemá on ako dostať.

Podľa § 62 ods.1 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je jej zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 78 ods.1 Zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

Vychádzajúc z uvedených skutkových zistení a ustanovení právnych predpisov dospel súd k názoru, že návrh navrhovateľa je čiastočne dôvodný.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že účastníci konania sú v príbuzenskom vzťahu otc-dcéra, teda medzi účastníkmi sa jedná o zákonnú vyživovaciu povinnosť rodiča k plnoletému dieťaťu.

Z dokladu predloženého samotnou odporkyňou, konkrétne potvrdenia o prerušení štúdia zo dňa 2.7.2014, ako aj z dokladu vyžiadaného súdom, a to vyjadrenia Bankovního inštitutu vysoká škola a.s. zo dňa 23.6.2014 mal súd preukázané, že odporkyňa má od 1.7.2014 prerušené štúdium na dobu 2 roky, počas ktorej musí zakončiť svoje štúdium štátnou záverečnou skúškou a počas doby prerušenia štúdia nie je v zmysle citovaného ustanovenia zákona o vysokých školách študentom.

Pre zákonný vznik vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je relevantnou objektívna právna skutočnosť narodenia dieťaťa, jej zánik zákon spája s nadobudnutím schopnosti dieťaťa samostatne sa živiť. Jedná sa teda o situáciu, keď dieťa získa pravidelný príjem, či už zo závislej činnosti, z podnikateľskej činnosti a podobne. Závery súdnej praxe spájajú však vznik schopnosti samostatne sa živiť aj so vznikom nároku na príslušné dávky systému sociálneho poistenia v prípade ukončenia prípravy na povolanie a neuplatnenia sa na trhu práce. Aplikácia prax vychádza zároveň z elasticity rodičovskej vyživovacej povinnosti vyplývajúcej z časovo neobmedzeného trvania pokrvných vzťahov a hovorí o obnove vyživovacej povinnosti v prípade, keď sa dieťa pre štúdium napr. na vysokej škole rozhodne neskôr, resp.by pod to mohol spadať aj prípad, keď po nejakom čase sa rozhodne doplniť si kompletne vysokoškolské vzdelanie po ukončení bakalárskeho štúdia formou magisterského stupňa.

V súdnej veci podľa názoru súdu bola podstatná pre rozhodnutie skutočnosť, že odporkyňa bola prijatá na bakalársku formu štúdia, ktoré trvalo od 19.9.2011 do 30.6.2014 s tým, že v súčasnosti je v 3.ročníku

tohto bakalárskeho štúdia a toto štúdium má riadne ukončené, keďže zložila všetky skúšky a zápočty a jej štúdium bolo prerušené od 1.7.2014 len za účelom zakončenia tohto štúdia štátnou záverečnou skúškou. Z uvedeného súd vyvodil, že odporkyňa za tejto situácie už nie je povinná pokračovať v štúdiu vo forme denného štúdia, teda dennodenne sa pripravovať na štúdium na svoje budúce povolanie, ale len vykonať štátnu záverečnú skúšku jednorázovou formou. Na základe týchto konkrétnych okolností dospel súd k záveru, že odporkyňa nadobudla schopnosť sama sa živiť, v dôsledku čoho súd zrušil vyživovaciu povinnosť navrhovateľa voči odporkyni ku dňu 1.7.2014, keď totiž v zmysle § 154 ods.1 Občianskeho súdneho poriadku platí, že pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia, a preto súd nemôže prihliadať na skutočnosti, ktoré možno očakávať alebo ktoré nastanú po vyhlásení rozhodnutia. Súd z tohto dôvodu pri svojom rozhodovaní nemohol zobrať do úvahy eventuálne prijatie odporkyne do ďalšieho štádia vysokoškolského štúdia formou inžinierskeho stupňa štúdia, resp. brať do úvahy prípadné zvýšené výdavky s tým spojené a zároveň tieto potencionálne skutočnosti, ktoré možno v budúcnosti nastanú, neboli ani relevantným dôvodom na odročenie pojednávania. Súd však poukazuje nato, že môže dôjsť k obnoveniu tejto zákonnej vyživovacej povinnosti z dôvodu, že odporkyňa začne opäť študovať na magisterskom stupni štúdia, a v prípade, že sa tak stane nič nebude brániť odporkyni podať si návrh na určenie výživného voči navrhovateľovi ako svojmu otcovi. požadujúc výživné vo výške zodpovedajúcej aktuálnemu skutkovému stavu. Týchto faktov si je zrejme vedomá aj samotná odporkyňa, keď vo svojom vyjadrení uviedla, že prerušenie štúdia je len dočasné a od septembra si na výživné bude nárokovať znova.

Nakoľko však navrhovateľ žiadal zrušiť vyživovaciu povinnosť od 1.3.2014 a súd túto vyživovaciu povinnosť medzi účastníkmi konania zrušil od 1.7.2014, keďže z predložených dokladov mal preukázané, že odporkyňa bola riadnou študentkou predmetnej vysokej školy do 30.6.2014, v prevyšujúcej časti súd návrh zamietol.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 142 ods.3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“), podľa ktorého aj keď mal účastník vo veci úspech len čiastočný, môže mu súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech v pomerne nepatrnej časti alebo ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu; v takom prípade sa základná sadzba tarifnej odmeny advokáta vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia a podľa § 151 ods.1 veta prvá O.s.p., podľa ktorého o povinnosti nahradíť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Súd návrhu na zrušenie vyživovacej povinnosti vyhovel, návrh zamietol len v časti týkajúcej sa dátumu, od ktorého vyživovaciu povinnosť navrhovateľa zrušil a preto súd vychádzal z toho, že mal navrhovateľ neúspech v pomerne nepatrnej časti a mal by nárok na náhradu trov konania v plnej výške, pretože však v podaní zo dňa 15.5.2014 výslovne uviedol, že si náhradu trov konania neuplatňuje, súd rozhodol tak, že mu právo na náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne v dvoch vyhotoveniach (§ 204 ods.1 prvá veta O.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších

predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. t.j.

1. sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov
2. ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania
3. účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený
4. v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie
5. sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný
6. účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom
7. rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát
8. súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil, tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav
9. sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali
10. bol odvolacím súdom schválený zmier

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.), t.j.

1. sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,

2. má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej

3. odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p.,

4. ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.)